

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 76. Joannis Petri Masei extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](#)

Sæc. XVII. quousque Regis potestas in administracione politiam Ecclesiasticam concessionante se extendat. Sunt præterea in eodem volumine plura alia opera, quorum maxime memoranda est Nivernensium Historia, in qua præter illæ, quæ hanc Provinciam concernunt varia de annexis Regionibus, & familiis hunc Ducatum olim possidentibus recenset. Alterum volumen varijs jurisprudentiæ tractatus complectitur ac præcipue *Institutiones Juris Galli*, quod opus ob summam utilitatem maximæ habetur. Postea sequuntur innumeræ Juris quæstiones, omnes profunda eruditione agitatæ, ac non solum magno judicio decisiæ. Denique additus habetur Commentarius in Nivernensium statuta, qui tantæ auctoritati est in illa Provincia, ut decisiones tandem hodie dum pro norma habeantur ad dirimendas difficultates, quæ in statutorum illorum interpretationibus occurront.

§. LXXVI.

Joanni Petri Mafei extrema.

*Erythræus
Pinac. 2.*

pag. 348.

Alegambe

Bibl. Script.

S. 3.

Hunc pariter annum exitiale filii habuit Joannes Petrus Mafeius natione Italus, patria Bergomas, qui hoc anno genere progerminatus utriusque Zanchii

Zanchii, Basili & Joannis Chrysostomi Sæc, XVII.
Regularium Canonicorum Magisterio A.C. 1603.

usus Tuscas, latinas, Græcasque literas summa facilitate didicit, postea Romanum profectus magnam sibi existimationem conciliavit: tandem a Republica Genuensi accersitus, urbis illius Nobilibus præcepta Rhetorices tradidit, quo munere tanta cum eloquentiæ & eruditionis laude fungebatur, ut eadem

Respublica illum arcanorum omnium participem consciunque faceret: postea annos triginta natus die vigesima sexta Augusti anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo quinto Romæ Societati nomen dedit, ac sexto post anno professionem emisit; præceperat enim Pius V. ut Societatis Novitii, elapso probationis anno, publico solemniique ritu, sicut ceteri Religiosi, profiterentur, quæ tamen lex postea a Gregorio XIII. sublata est. Postquam Romæ pereleganti stylo vitam S. Ignatii Loyolæ scripserat, Ulyssiponem profectus est, inde vero in Italiam reversus Historiam Indicam cum selectis epistolis ex India elucubravit: Jussus dein a Gregorio XIII. historiam Ecclesiasticam sui Pontificatus contexere, eam tredecim libris absolvit: accersitus postea a Clemente VIII. in ædes Vaticanas, ut inchoatam historiam Ecclesiasticam, & usque ad

Gre-

Sæc. XVII. Gregorii obitum protractam ad sua tem
A.C. 1603. hora protenderet, manum quidem ad
movit, tresque libros confecit, calamum
tamen paulopost mors excusit; die
nim vigesima Octobris Tibure anno
tatis suæ sexagesimo septimo mo
tuus est.

§. LXXVII.

*Varii Societatis Scriptores hoc ann
denati.*

*Alegambe
l.c. Miræ:
Script.*
Sæc. XVII. Plures adhuc e Societate Scriptores
occurrunt, qui hoc anno e vita mi
grarunt, quos inter præcipui sunt.
Antonius Vivianus, qui Petracorii na
tus, Tolosæ in ipso hujus anni limine
anno ætatis suæ quinquagesimo septime
decessit: edidit gallice librum de im
itatione Christi, epistolas Generalium
Societatis, necnon libros de Angelis
custode, de Virginitate, de oratione
quadraginta horarum, & de Pietate
erga Deiparam. II. Joannes Arnbr
ster natione Germanus, patria Franco
qui Spiræ die vigesima septima Martini
quinquagenarius decessit. Exstat ejus
Olivetum Spirense rogatu Canoniconum
Spirensium editum. Descripsit etiam
metro divos quatuordecim Auxiliares po
blico cultu celebres in Diœcœsi Bambergensis
præter orationem in mortem Danielis
Archij.